

Algemeen deel

De vereenvoudiging en vermindering van regelgeving door de VNG is gestart met de presentatie van het Snoeiplan Deregulering “Minder lastige regels”, eind 2005. In 2006 en 2007 is een begin gemaakt met de vereenvoudiging van de model APV. Omdat vergunningen een belangrijk onderdeel uitmaken van de lastendruk, is in eerste instantie aandacht besteed aan de vergunningen in de model APV. Dat heeft geleid tot het afschaffen van zes vergunningen, en het vereenvoudigen van tien andere (ledenbrief 07/53, mei 2007). Verder is voor de vermindering van lastendruk met name van belang dat een vergunning in beginsel voor onbepaalde tijd wordt verleend. Alleen als er dringende redenen voor zijn, kan een vergunning periodiek opnieuw worden verleend. Uiteraard zijn er ook vergunningen, bijvoorbeeld voor evenementen, die per definitie eenmalig worden verleend.

Sindsdien is de rest van de model APV gescreend met het oog op verdere vereenvoudiging en vermindering van regels. Daarbij is ook uitvoerig stilgestaan bij de consequenties van de Europese Dienstenrichtlijn Zoals in de brief al aangegeven is niet alleen gekeken naar mogelijke verdere deregulering, maar ook naar taalgebruik, overbodige bepalingen en de overzichtelijkheid. Er is met name ook de vraag gesteld of bepalingen per definitie een plaats horen te hebben in een “basis APV”, of dat er een afweging kan worden gemaakt. Op grond van die analyse zijn een groot aantal bepalingen nu opgenomen als facultatief. Hier kan potentieel een grote deregulering worden gerealiseerd, maar het is een autonome beslissing voor iedere gemeente om te bepalen welke APV bepalingen gewenst of noodzakelijk zijn en welke kunnen vervallen.

Toelichting bij optioneel gemaakte bepalingen

Straatartiest (artikel 2:9, oud 2.1.4.3): In sommige gemeenten zal regulering wenselijk zijn, vanwege bijvoorbeeld geluidsoverlast. In andere gemeenten zal het verschijnsel straatartiest niet of nauwelijks spelen, of levert het geen overlast op.

Winkelwagentjes (artikel 2:14, oud 2.1.6.2): het probleem van in de openbare ruimte achtergelaten winkelwagentjes zal in veel gemeenten spelen, maar niet in alle. Gemeenten kunnen overwegen dit op meer informele wijze te regelen in overleg met de winkeliers.

Openstaande kelderingangen e.d. (artikel 2:17, oud 2.1.6.5): Gemeenten kunnen nagaan of dit artikel ooit wordt toegepast. Als dat niet of nauwelijks het geval is, kan worden overwogen dat mogelijke problemen in het Wetboek van Strafrecht afdoende zijn afgedekt.

Objecten onder hoogspanningslijnen (artikel 2:22, oud 2.1.6.10): In de meeste gemeenten is dit geregeld in het bestemmingsplan, waardoor deze bepaling overbodig wordt.

Veiligheid op het ijs (artikel 2:23, oud 2.1.6.11): Of deze bepaling wordt gebruikt en gehandhaafd verschilt sterk per gemeente. Als dat niet of nauwelijks het geval is, kan worden overwogen dat het Wetboek van strafrecht dit afdoende regelt.

Betreden van plantsoenen (artikel 2:45, oud 2.4.5): Of deze bepaling wordt gebruikt en gehandhaafd verschilt sterk per gemeente. Als dat niet of nauwelijks het geval is, kan worden overwogen dit artikel te schrappen.

Rijden over bermen e.d. (artikel 2:46, oud 2.4.6): Deze bepaling biedt slechts een geringe aanvulling op de Wegenverkeerswet. Of deze bepaling wordt gebruikt en gehandhaafd verschilt sterk per gemeente. Als dat niet of nauwelijks het geval is, kan worden overwogen dat de Wegenverkeerswet dit afdoende regelt.

Bespieden van personen (artikel 2:53, oud 2.4.13): Of deze bepaling wordt gebruikt en gehandhaafd verschilt sterk per gemeente. Als dat niet of nauwelijks het geval is, kan worden overwogen dat het Wetboek van strafrecht dit afdoende regelt.

Duiven (artikel 2:63, oud 2.4.23): Dit artikel wordt in veel gemeenten niet toegepast. Er kan worden overwogen of het wel noodzakelijk is.

Bijen (artikel 2:64, oud 2.4.24): Dit artikel wordt in veel gemeenten niet toegepast. Er kan worden overwogen of het wel noodzakelijk is.

Heling (artikelen 2:66–2:70, oud): Deze artikelen geven een reeks gedetailleerde bepalingen ter bestrijding van heling. Vraag is of dat noodzakelijk is, en of het aan de gemeente is om zo vergaand “aanvullend strafrecht” te schrijven. Per gemeente kan worden afgewogen of deze bepalingen worden toegepast en noodzakelijk worden geacht.

Verkoop vuurwerk (artikel 2:72, oud 2.6.2): Er zijn uitvoerige regels voor de opslag e.d. van vuurwerk vastgelegd in het Vuurwerkbesluit. Dit artikel dient om daarnaast aantal en locatie van verkooppunten te reguleren. In veel gemeenten bestaat daaraan behoefte, maar niet in alle.

Sekswinkels (artikel 3:10, oud 3.2.8): Dit artikel regelt dat het college gebieden kan aanwijzen waar in het belang van de openbare orde of de woon- en leefomgeving, geen sekswinkel mag worden gevestigd. In veel gemeenten is een dergelijk aanwijzingsbesluit nog nooit genomen, en kan het artikel waarschijnlijk zonder problemen worden geschrapt.

Straatvegen (artikel 4:7, oud 4.2.1): In dit artikel wordt geregeld dat wegen of weggedeelten tijdelijk niet mag worden geparkeerd, zodat deze kunnen worden schoongemaakt. Dit artikel wordt in lang niet alle gemeenten toegepast.

Verkoop voertuigen op straat (artikel 5:3, oud 5.1.2a): Het college kan gebieden aanwijzen waar niet in voertuigen mag worden gehandeld. In gemeenten waar dit artikel niet wordt toegepast kan worden overwogen om het te schrappen.

Defecte voertuigen op straat: (artikel 5:4, oud 5.1.3)

Dit artikel verbiedt om een auto waarmee als gevolg van andere dan eenvoudig te verhelpen gebreken niet kan of mag worden gereden, langer dan op drie achtereenvolgende dagen op de weg te parkeren. De vraag kan worden gesteld in hoeverre dit verbod een meerwaarde heeft naast tot het volgende artikel 5:5, dat voertuigwrakken op de weg verbiedt. Een wrak in de zin van artikel 5:5 verkeert in slechte staat van onderhoud en is verwaarloosd.

Reclamevoertuigen (artikel 5:7, oud 5.1.6): Dit artikel regelt een verbod op het parkeren van voertuigen met het kennelijke doel om reclame te maken. De vraag is of dat dermate veelvoorkomend en problematisch is dat dit een verbod nodig maakt.

Toelichting bij gewijzigde en geschrapte artikelen

Begripsbepalingen “weg” en “openbare plaats” (artikel 1:1 onder a en b)

In de begripsbepalingen is het begrip “weg”, dat zo ruim was gedefinieerd dat daar praktisch de hele openbare ruimte onder viel, teruggebracht tot de weg in de zin van de Wegenverkeerswet 1994. Waar een artikel meer wil regelen dan alleen voor de weg, is het begrip “openbare plaats” gebruikt.

Betogingen (artikel 2:3, oud 2.1.2.2. – 2.1.2.4)

In de drie oude artikelen was de regeling van betogingen nogal omslachtig neergeschreven. Die artikelen zijn nu samengebracht in één compact artikel. Inhoudelijke wijzigingen zijn niet beoogd.

Voorwerpen op of aan de weg (artikel 2:10, oud 2.1.5.1)

Bij de dereguleringslag van 2007 is de vergunning voor voorwerpen op of aan de weg geschrapt en vervangen door een algemene regel. Diverse gemeenten hebben erop gewezen dat één van de consequenties daarvan is dat in gemeenten waar niet met een horeca-exploatievergunning wordt gewerkt, terrassen alleen door deze algemene regel worden beheerst. Hetzelfde geldt voor uitstallingen. Dat is voor veel gemeenten een brug te ver. Vandaar dat een nieuw derde lid is opgenomen, dat het mogelijk maakt dat de burgemeester of het college nadere regels stelt aan terrassen en uitstallingen. Bijkomend voordeel van die aanpak is dat er ook gebiedsgericht maatwerk kan worden geleverd, en dat, voordat het college regels stelt, kan worden bekeken of het ook mogelijk is op informele wijze of middels een convenant afspraken met horeca of winkeliers te maken.

Melding uitweg (artikel 2:12, oud 2.1.5.3)

Bij de dereguleringslag van 2007 is de vergunning voor het maken of veranderen van een uitweg vervangen door een meldingsplicht. Op de redactie van dat artikel is van diverse kanten terecht kritiek gekomen. Een melding waarop het college met nadere voorschriften kan komen is feitelijk een vergunning. Vandaar dat is gekozen voor een zuivere melding. Een uitweg die niet botst met de veiligheid, een bestaande parkeerplaats of het openbare groen kan na melding worden aangelegd. Voor de vermindering van administratieve lasten is de vervanging van een vergunning door een melding overigens maar een geringe winst. Vandaar dat in de toelichting een artikel is opgenomen met daarin een vergunningsstelsel. Als een gemeente erin slaagt om een dergelijke vergunning bijvoorbeeld binnen enkele weken te verlenen of af te wijzen, is het legitiem om daarin geen verandering te brengen. Een geheel ander alternatief is om de uitweg helemaal uit de APV te schrappen en dit privaatrechtelijk te regelen.

Snuffelmarkt

Voor de snuffelmarkt is het vergunningsstelsel gehandhaafd. In de toelichting wordt als alternatief een model voor een meldingssysteem gegeven. Het is aan de gemeente om te beoordelen of een vergunningstelsel noodzakelijk en proportioneel is. Het voordeel van een meldingssysteem is vermindering van administratieve lasten voor burgers en ondernemingen, en het verminderen van bestuurlijke lasten voor de gemeente. Het nadeel is dat de gemeente geen voorwaarden kan stellen aan de organisator, bijvoorbeeld met betrekking tot het beperken van overlast voor de buurt.

Horeca exploitatievergunning (artikel 2:27, oud 2.3.1.1)

Er heeft een hernaamgeving van artikel 2:27 en de artikelonderdelen plaatsgevonden. Het begrip houder, gedefinieerd in het oude vierde lid, is vervangen door het begrip exploitant, omdat dit beter aansluit bij het tegenwoordige spraakgebruik. Hoewel het begrip exploitant anders gedefinieerd is dan het begrip houder, is niet beoogd een inhoudelijke wijziging aan te brengen.

Het oude vijfde lid is vervallen. Daarin werd een aantal categorieën van personen uitgezonderd van het begrip bezoekers: om te beginnen diens gezinsleden en elders wonende bloed- en aanverwanten,

maar ook de personen die in de inrichting nachtverblijf houden en als zodanig zijn vermeld in het daartoe bestemde register en de personen die wegens dringende redenen in de inrichting aanwezig moeten zijn zoals in de inrichting werkzame personeelsleden, of personen die de tapinstallatie onderhouden. Het lid is geschrapt omdat deze categorieën van personen evident geen bezoekers zijn. De handhaafbaarheid ervan is bovendien lastig.

Nachtregister (Artikel 2:37, oud 2.3.2.3)

Dit artikel is geschrapt vanwege de zeer beperkte reikwijdte en toegevoegde waarde. De verplichting om een nachtregister bij te houden is vastgelegd in het Wetboek van strafrecht. Het enige dat dit artikel daaraan toevoegde, was dat het register moest worden bijgehouden volgens een door de burgemeester vastgesteld model.

Geluidhinder (Afdeling 4.1., artikelen 4:1 – 4:6, oud 4.1.1.– 4.1.5)

Deze artikelen zijn aangepast aan het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Activiteitenbesluit). De definities van de begrippen besluit en inrichting in artikel 4:1 zijn gewijzigd omdat het Besluit horeca-, sport- en recreatie-inrichtingen milieubeheer, waar in de definities naar werd verwezen, is vervangen door het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer. In artikel 4:2, eerste en tweede lid, en artikel 4:3, eerste en tweede lid, zijn de verwijzingen naar de bepalingen uit het Besluit horeca-, sport- en recreatie-inrichtingen milieubeheer aangepast voor het nieuwe besluit.

Het Besluit algemene regels voor inrichtingen geeft de mogelijkheid om in of krachtens de verordening voorwaarden te stellen aan collectieve en incidentele activiteiten.

Aan de artikelen 4:2 en 4:3 zijn daarom het zesde tot en met het achtste lid, respectief negende lid, toegevoegd. Hierin worden voorwaarden gesteld ter voorkoming van geluidhinder.

Het oude artikel 4:4 is vervallen.

Artikel 4:1 is uitgebreid met het begrip onversterkte muziek en artikel 4:5 over onversterkte muziek is nieuw toegevoegd. De reden hiervoor is dat in het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer onversterkte muziek is uitgezonderd van de geluidsnormen, tenzij hiervoor in een gemeentelijke verordening regels voor zijn opgenomen.

Stankoverlast door gebruik van meststoffen (Artikel 4:14, oud 4.4.1a)

Geschrapt. In de Wet milieubeheer zijn tegenwoordig dermate uitvoerige eisen aan voertuigen voor het uitrijden en verspreiden van mest e.d., dat de toegevoegde waarde van dit artikel gering is.

Vergunning lichtreclame (artikel 4:16, oud 4.4.3)

Deze vergunning is geschrapt nu in het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Activiteitenbesluit) een zorgplicht is neergelegd die verplicht om geen onnodige lichthinder te veroorzaken.

Parkeren van voertuigen met stankverspreidende stoffen (artikel 5:10, oud 5.1.9)

Geschrapt. In de Wet milieubeheer zijn tegenwoordig dermate uitvoerige eisen aan voertuigen voor het uitrijden en verspreiden van mest e.d. opgenomen, dat de toegevoegde waarde van dit artikel gering is.

Overgangsbepaling (art. 6:5, oud 6.5)

Het omslachtige en moeilijke leesbare artikel 6.5 (oud) is vervangen door een veel korter en helderder artikel.